

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ ОБЛІКУ ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Сучасні умови ведення бізнесу та девальвація вітчизняної валюти вносить зміни в організаційно-виробничу структуру українських підприємств, методи управління ними та стандарти мислення керівництва. Вихід із кризової ситуації вітчизняної економіки неможливий без реалізації інновацій, адже застаріла система, техніка та організація бізнесу, якими є більшість українських промислових підприємств, не відповідають вимогам сучасного динамічного суспільства. В основі організації інноваційної діяльності лежить облікова інформація, як запорука її достовірності та ефективності.

Проводячи інноваційну діяльність підприємства взаємодіють з іншими підприємствами, споживачами, інвесторами, постачальниками, науковими організаціями, фінансовими інститутами, державними органами, а також знаходяться у тісному зв'язку з конкурентами [1]. Виникнення та формування таких взаємозв'язків між підприємством і зовнішнім середовищем відображається у обліковій інформації. Саме зовнішнє середовище, тобто екстерналії, визначають пріоритетні напрями інноваційної діяльності у відповідності до запитів ринку. Таким чином внутрішні ресурси підприємства створюють основу для реалізації зовнішніх запитів, що на наш погляд є передумовою проведення більш ефективних та своєчасних інноваційних процесів.

У процесі вибору варіантів інноваційних проектів персонал управлінської бухгалтерії формує кошториси витрат таких проектів для здійснення оптимального вибору, а саме узгодження оптимального напрямку реалізації стратегії підприємства. Складений кошторис витрат дозволить передбачити вартість проекту, буде фінансовим орієнтиром у процесі його реалізації [2].

Дослідження показують, що донедавна інноваційний процес, як правило, складався з трьох етапів: ідея, розробка та практичне застосування. Проте розглядаючи наукову літературу останніх років можна стверджувати, що підхід провідних компаній до організації інноваційного процесу зазнає кардинальних змін. Таким чином інноваційний процес складається з таких елементів, як інтуїтивне сприйняття, соціалізація ідеї, завершальне оформлення ідеї, розробка та практичне використання. Згідно такої моделі інноваційний процес не обов'язково розпочинається з інтуїтивного сприйняття, а може стартувати з будь-якого елементу, при цьому якщо на якомусь етапі залишаються невирішені питання, за результатами співставлення фактичної облікової та планової інформації, можна повернутись у вихідну позицію для вирішення поставлених завдань. Інноваційний процес є широким поняттям, тобто його можна визначити як сукупність етапів, стадій, дій, пов'язаних з ініціюванням, розробкою та виготовленням продукції чи впровадженням технологій, що матимуть нові властивості, які більш ефективно задовольнятимуть існуючі потреби і такі, що з'являються або можуть з'явитися.

Інноваційна діяльність включає в себе процес доведення сформованої ідеї або технічного винаходу до стадії практичного використання, що приносить дохід, а також пов'язані з цим процесом техніко-економічні та інші зміни у соціальному середовищі.

Результатом проведеної інноваційної діяльності може стати зміна позицій підприємства у зовнішньому середовищі, що приводить до збагачення підприємства. Проте у внутрішньому середовищі відбувається динаміка ряду елементів, які знаходять своє відображення в обліковій інформації, а саме зниження собівартості, зростання прибутку, збільшення продуктивності, формування комплексного використання сировини, створення умовно безвідходного виробництва, що в свою чергу вирішує питання утилізації відходів, збільшення продуктивності, становлення позитивного іміджу підприємства та його стійкості.

Враховуючи зростаючі відмінності між ринками і все менш стійкої кон'юнктури, зростає необхідність економії та оптимізації витрат, що можливо простежити в управлінському

обліку. Важливим є досягнення синергетичного ефекту, а не концентрація уваги на покращенні окремих показників, ставлячи під загрозу здатність підприємства реагувати на зміни та ефективно реалізувати свою стратегію розвитку.

Список літератури:

1. 4 Goals Every Small-Business Owner Should Set in 2015 [Електронний ресурс]. – режим доступу: <http://www.entrepreneur.com/article/241505>
2. Нападівська Л.В. Управлінський облік: монографія / Л.В. Нападівська. - Д. : Наука і освіта. - 2000. - 450 с.

Yuliia CHORNA

Narodowy Uniwersytet Ekonomiczny w Tarnopolu

STOSOWANIE MIĘDZYNARODOWYCH STANDARDÓW RACHUNKOWOŚCI, MIĘDZYNARODOWYCH STANDARDÓW SPRAWOZDAWCZOŚCI FINANSOWEJ W POLSCE

Standardami rachunkowości (sprawozdawczości finansowej) jest przyjęte wzorce do sporządzania sprawozdań finansowych, zawierające zalecenia lub sugestie dotyczące rozwiązań w zakresie ujmowania, wyceny i prezentacji składników majątkowych, zobowiązań, elementów wyniku finansowego, służące ujednoczeniu i zapewnieniu odpowiedniej jakości sprawozdań finansowych.

Przyczyną powstania był/jest silny rozwój gospodarczy ostatniego wieku, nasilenie procesów międzynarodowego przepływu kapitału i globalizacja, które zrodziły ujednoczenia zasad stosowanych przez przedsiębiorstwa w sprawozdawczości finansowej na całym świecie (m.in. konieczność porównań między firmami działającymi na różnych rynkach, czy konsolidacji sprawozdań firm ponadnarodowych).

Cele standaryzacji rachunkowości:

- ujednoczenie zasad, terminologii i klasyfikacji kont dla różnego typu jednostek gospodarczych, m.in. również dla przedsiębiorstw szczególnych (banków, zakładów ubezpieczeń, instytucji finansowych);
- opracowanie standardowych metod rejestracji operacji gospodarczych;
- ujednoczenie zasad wyceny majątku jednostek;
- opracowanie czytelnego (dla kontrahentów z zewnątrz) i jasnego przedstawienia w księgach rachunkowych oraz sprawozdaniach finansowych sytuacji majątkowej i finansowej jednostek;
- skoordynowanie zasad rachunkowości w różnych państwach z normami międzynarodowymi w kontekście europejskiego i światowego rynku kapitałowego[1].

Polskie prawo bilansowe zgodnie z rozporządzeniami Unii Europejskiej (UE) od 2005 roku nakłada obowiązek stosowania MSR/MSSF przez spółki podlegające prawu państw członkowskich, jeśli na dzień bilansowy ich papiery wartościowe były dopuszczone do obrotu na regulowanym rynku któregośkolwiek z państw członkowskich, także państwa członkowskie mogą zezwolić albo wymagać aby firmy sporządzały roczne sprawozdania finansowe w oparciu o MSR/MSSF, nawet jeśli ich papiery nie są w obrocie publicznym. Obowiązek stosowania MSR/MSSF dotyczy skonsolidowanej sprawozdawczości finansowej emitentów papierów wartościowych na rynku regulowanym państw członkowskich UE oraz banków. Sprawozdanie finansowe jednostek wchodzących w skład grupy kapitałowej, w której jednostka dominująca sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe zgodnie z MSR/MSSF mogą być sporządzane zgodnie z MSR/MSSF (decyzję podejmuje organ zatwierdzający). Oddziały przedsiębiorców zagranicznych mogą sporządzać sprawozdania finansowe zgodnie z MSR/MSSF jeśli ten przedsiębiorca sporządza sprawozdania w oparciu o MSR/MSSF.

Etapami wdrażania MSR/MSSF w jednostce są:

- Etap pierwszy - analiza systemu informacyjnego przedsiębiorstwa- identyfikacja wszystkich zdarzeń gospodarczych, które zgodnie z zasadami MSSF/MSR wymagają odmiennego ujęcia lub